

TABLOIDI (NE)ĆE UGASITI OZBILJNE I KVALITETNE NOVINE

- Mnogo češće nego u novine, mladi ljudi idu na televiziju. Ne radi kvaliteta, uspeha, već da postanu poznati, da ih prepoznaju na ulici
- Imao bih mnogo više slobodnog vremena i novca da nisam došao u „Politiku“, ali „Politika“ je za mene pravi izazov
- Tiraž je važan kao i kvalitet. Potpuno bi bilo budalasto da ja kažem – pravim odlične novine koje niko neće da čita
- Verujem da će i kod nas biti mesta za kvalitetne medije, da će oni moći da opstanu. Nigde nemate pet „Politika“, „Gardijana“, „Mondova“... Imate jedan „Mond“ u Francuskoj i jednu „Politiku“ u Srbiji, i – to je to!

Dragan Bujošević

Povodom nedavno održanog Međunarodnog festivala reportaže „Interfer 2010“, u Somboru je boravio Dragan Bujošević, glavni i odgovorni urednik dnevnog lista „Politika“. Istaknuti novinar je učestvovao na tribini „Interfera“ koja se bavila „starenjem novinarstva“. Iskorištili smo priliku za razgovor sa Bujoševićem o aktuelnom stanju srpskog novinarstva.

„Somborske novine“: Gospodine Bujoševiću, na tribini održanoj u Srpskoj čitaonici „Laza Kostić“ čule su se mnoge zanimljive stvari vezane za žurnalistiku i poslenike „sedme sile“. Tema: „Starenje u novinarstvu i starenje novinarstva“ izazovna je sama po sebi...

ČUVARI VATRE

- Verujem da je istina ono što je rečeno, a to je da ne treba praviti mnogo veliku podelu između starih i mladih u novinarstvu, jer ni bez jednih, a ni drugih, nema dobrog novinarstva. Ono što je moj strah je to što u poslednje vreme malo ljudi dolazi u štampane medije i malo ih dolazi u radio. Većina tih mladih ljudi hoće da ide na televiziju, ali oni televiziju ne doživljavaju kao mesto gde treba da radiš „krvav“ i težak novinarski posao, koji je često potpuno samoubilački, već oni to doživljavaju kao priliku da postanu poznati.

Dakle, njih ne zanima kvalitet, uspeh, već samo da budu poznati, da ih neko na ulici prepozna i kaže: „A, ti si onaj!“ To je jedan od problema koji se javlja kad su mladi ljudi u pitanju. Inače, ja u „Politici“ imam nekoliko njih

koje bih primio odmah. Nažalost, ne mogu da ih primim, ali ja mislim da su ti „klinci“, hajde da ih nazovemo „čuvari vatre“, nekih dobrih vrednosti, kvaliteta i da će oni opstati u tim novinama i da će te novine opstati. Da će postati to neko jezgro „čuvara vatre.“

„SN“: Preuzeli ste uglednu novinsku kuću, sa tradicijom, možda i najstariju u ovom delu Evrope. To se desilo kad je „Politika“ bila u prilično teškom trenutku, uostalom, kao i većina štampanih medija u Srbiji. Jeste li uspeali da napravite neki pomak?

- Pa, ne uspevam još u svemu u čemu bih hteo da uspem. I sebe sam iznenadio što sam došao u „Politiku“, jer sam mogao da živim mnogo lađnije bez „Politike“ i da imam neuporedivo više slobodnog vremena...

„SN“: Da li je to za Vas bila neka vrsta izazova?

- Pa, upravo to. Verovatno bih imao više para i više slobodnog vremena da nisam došao u „Politiku“, ali onda sam pomislio – hoćeš li prekosutra da kažeš sebi „ovo nisi smeo da uradiš?“ Ako si u ovom poslu, štampanim me-

dijima, onda je realna želja da budeš, recimo, urednik u „Politici.“ Biti glavni urednik „Politike“ jeste neka strašno važna pozicija u srpskom novinarstvu i nešto što je u stvari pokazatelj da nešto možeš da uradiš. Ja sam došao, nažalost, u kuću koja je imala neki veći gubitak i to je sada sredeno više zahvaljujući direktorima nego meni koji se bavim nekim drugim delom posla. Ono što sam ja učinio je da smo uspeali da u toj, prvoj godini krize zadržimo tiraž, da nam ne padne, što je već dramatičan

vremeno pod pritiskom stalne borbe za tiražom i imperativom nadmetanja sa ostalim jakim novinama - „Blicom“, „Novostima“, „Presom“... koji imaju zavidne tiraže?

- Nemam ja taj problem. Nemaju oni ni mnogo veći tiraž od nas. „Blic“ ima najveći tiraž i tu postoji razlika od ovih ostalih. Oni donekle imaju veće tiraže od nas i to je taj koncept koji se nekada zvao „večernji listovi“, a danas je ta vrsta nešto između tabloida i ozbiljnih novina. Uvek kada praviš neke novine ti moraš

Možete li uporediti štampane i elektronske medije?

- Ja sam u stvari „manijak“ kad su u pitanju štampani mediji. Pre svega volim novine i to je za mene ključno novinarstvo, neuporedivo teže i ozbiljnije od novinarstva na televiziji, koje ispadne neka vrsta estrade. Šta god da uradiš, koliko god se trudiš da ispadneš najozbiljniji, najmoralniji, najpošteniji, to opet nekako ode u neku vrstu estrade. Jednostavno, takva je priroda televizije kao medija. Znam da su se ljudi sa BK televizije (neki od njih su odlični novinari), strašno ljutili kad sam govorio da, otprilike, 80 odsto novinara iz novina može odmah da ode da radi na televiziji, šta god hoće, a da od TV novinara možda njih 10 odsto može da dođe u novine i napiše tekst. To je ta razlika koju vidim. Možda deluje nepravedno, ali je tako.

„SN“: Konstatovano je na tribini o novinarstvu da je došlo do opšteg pada kriterijuma, vrednosti, rušenja pravila, institucije su urušene, posebno u deceniji krize, ratova i siromašenja... Jeste li optimista? Hoće li srpsko novinarstvo da ide napred u kvalitativnom smislu, ili nam je sudbina opšta komercijalizacija?

- Ne znam. Mi ćemo verovatno mnogo više deliti sudbinu sveta nego što smo je delili do sada. Mi smo godinama živeli u jednom sistemu koji je na neki poseban način vrednovao intelektualce. Ma šta mislili, to vreme dalo im je neobičan značaj. Niko nije mogao na Zapadu da računa, kad napiše dve knjige, da će rešiti sve svoje egzistencijalne probleme, da će dobiti stan, penziju, sve ostalo. Na taj način je ovde postojala neka socijalna briga o intelektualcima i svi se sećamo toga vremena kao da je bilo nešto normalno. Što baš i nije bilo nešto normalno. To je pokušaj da svi budemo pametni, obrazovani, ne znam šta... U svetu postoji nešto drugo, tržište i profit. Ali, u svetu opstaju ozbiljne novine, opstaju izdavačke kuće, u svetu se čita toliko i toliko. Verujem da će i kod nas biti mesta za kvalitetne medije, da će oni moći da opstanu. Nigde nemate pet „Politika“, „Gardijana“, „Mondova“, imate jedan „Mond“ u Francuskoj i jednu „Politiku“ u Srbiji, i – to je to!

Razgovarao: Isa Basarić

Dragan Bujošević u razgovoru sa glavnim urednikom našeg lista

uspeh. Pogotovo što je „Politika“ imala tendenciju pada tiraža u krizi, kao što imaju svi ozbiljni listovi u svetu. Primera radi, „Tajms“ je pao na ispod 400.000, postoje i ostale dramatične priče o „Gardijanu“ i ostalim ozbiljnim novinama...

TIRAŽ I (LI) KVALITET?

„SN“: Da li to znači da tabloidi definitivno pobeđuju?

- Tabloidi su uvek imali veće tiraže i to nije problem, problem je u tome da se ovi (drugačiji) mediji sačuvaju. Ja mislim da smo mi na dobrom putu da sačuvamo „Politiku“ sa tim nekim zdravim tiražom, da donosi zaradu i da, jednostavno, nećemo morati, mislim, ja neću pristati na to da „Politika“ postane bilo koja vrsta tabloida ili da ide ka tabloidizaciji. To nećemo da radimo, ali ćemo uspeti u našem poslu.

„SN“: Koliko ste tokom kreativnog dela pravljenja ozbiljnih i kvalitetnih novina, isto-

ne žrtvuješ kvalitet. To je ta najveća muka koju će imati i ima svaki glavni urednik „Politike“, ne samo ja. To, u stvari, jeste izazov i zahtev, otprilike, da 24 sata razmišljaš o tome, 24 časa radiš toliko da se noću budiš, trzaš iz sna i sve ostalo. Ne mislim ja da će „Politika“ ikada svojim tiražom premašiti, recimo „Blic“, ali neće nikada ni „Tajms“ u Engleskoj imati veći tiraž od „San-a“ ili „Dejli mirora“, niti će ikada „Algemajne cajtung“ imati veći tiraž od „Bilda“. To je u prirodi stvari. Kao što će neka kantri pevačica u SAD imati neuporedivo veće tiraže od, recimo, Plasida Dominga, Majlsa Dejvisa, Raja Kudara...

TELEVIZIJSKA ESTRADA

„SN“: Radili ste u mnogim medijima, sećamo se „Duge“, potom i saradnje sa pokojnim Slavkom Ćuruvijom u „Evropljaninu“, zatim u „NIN“-u posle smo vas gledali na TV BK i na drugim televizijama...

PRESTAR ZA ROKENROL, PREMLAD ZA UMIRANJE

„SN“: Čerčil je rekao: „Novinarstvo je sjajna profesija... ako se na vreme napusti.“ Novinar često upadne u zamku da postane „prestar za rokenrol, premlad za umiranje“ (kako i glasi hit grupe „Džetro Tal“). Iskreno, da li već sada razmišljate o nekom „otklonu“, alternativnom, mirnijem, manje stresnom poslu?

- Slušao sam Kita Ričardsa („Roling Stouns“ gitarista) na koncertu u Beogradu i shvatio da nema tih godina da si „star za rokenrol“. Čovek je odsvirao jednu pesmu i to je bilo bolje od celog koncerta. Mislim da je mnogo veće zadovoljstvo, i u ovim godinama, jer u stvari mnogo više znaš šta radiš. Ja, kada sam bio klinac, nikada nisam imao problem sa tim, nekim uspehom. Kad sam bio početnik u „Politici“ davali su mi neke nagrade i davali su mi platu koja je bila mnogo veća od plata drugih ljudi. Ali ja tek sada znam razliku - šta sam znao tada da uradim i šta znam sada. I na potpuno drugačiji način gledam na tih hiljadu stvari koje su se događale tada i koje se sada događaju. Vidim ih nekim potpuno drugim očima. Čini mi se da sada neuporedivo više uživam nego što sam tada uživao. Tada je to sve bilo nešto kao ludilo, „dža - bu“, a sada znaš suštinu stvari i uživaš kada to ostvariš.